

Sygn. akt VIRCa 126/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Błęsińska

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniej N. G.** reprezentowanej przez ustawową przedstawicielkę **G. G.**

przeciwko **M. G.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 21 lutego 2014 roku

sygn. akt III RC 1081/13

oddala obie apelacje

Sygn. akt VI RCa 126/14

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka N. G. reprezentowana przez matkę G. G. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego M. G. z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty po 1200zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że w wyroku z dnia 30.05.2007r. w sprawie o sygn. akt VI RC 2252/06 została ustalona kwota alimentów w okresie, gdy małoletnia nie chodziła do przedszkola, a obecnie ma 9 lat i chodzi do szkoły. Ponadto wystąpiła potrzeba leczenia małoletniej, korzystania przez nią z lekcji angielskiego. Miesięcznie na część kosztów utrzymania dziecka konieczna jest kwota 891,58 zł, a ponadto należy uwzględnić koszt udziału w utrzymaniu mieszkania (258,09 zł), koszty zakupu ubioru, wyżywienia i środków czystości wynoszące ok. 1000-1200 zł miesięcznie. Łącznie koszt utrzymania małoletniej wynosi t 2287 zł miesięcznie, a pozwany zwiększył alimenty tylko okresowo o 50 zł.

W odpowiedzi na pozew M. G. wniósł o zasądzenie alimentów w kwocie 600 zł i oddalenie powództwa w pozostałej części. Zakwestionował część wydatków wskazanych w zestawieniu, w tym za psa, za ubrania i pościel, za wyjazdy, za przyjęcie komunijne, zdjęcia komunijne, twierdząc, że nie powinny być wliczone do comiesięcznych wydatków

lub podzielone na dwa. Podkreślił, że córka nie jest przewlekle chora, czasem choruje w okresie jesienno-zimowym. Wskazał, że ma bardzo częsty kontakt z córką, a podczas kontaktów finansuje jej potrzeby, w tym wyjazdy krajowe i zagraniczne. Podniósł również, że ma jeszcze na utrzymaniu ośmiomiesięczne dziecko.

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie podwyższył alimenty od pozwanego M. G. na rzecz małoletniej N. G. z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia 10 października 2013 r. W pozostałej części powództwo zostało oddalone. Pozwanego Sąd Rejonowy w Olsztynie obciążył kosztami sądowymi w kwocie 228,48 zł, koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie zniósł, orzekł o rygorze natychmiastowej wykonalności i klauzuli wykonalności.

Sąd Rejonowy ustalił, że N. G. jest córką G. G. i M. G.. Wyrokiem z dnia 30.05.2007r. w sprawie o rozwód (o sygn. akt VI RC 2252/06) Sąd Okręgowy w Olsztynie zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej kwotę 500 zł tytułem alimentów. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 21 czerwca 2007r. W tym okresie N. G. miała 3 lata, nie chodziła do przedszkola, okresowo się przeziębiała.

Sąd Rejonowy ustalił także, że w czasie orzekania przez Sąd Okręgowy o rozwodzie rodziców małoletniej G. G. zarabiała 1633,27 zł jako asystent okienkowy, a M. G. otrzymywał jako przedstawiciel handlowy w M. T. kwotę 3.314 zł (1.900 zł wynagrodzenia podstawowego i premie).

Obecnie M. G. ma 34 lata, jest zdrowy, nadal pracuje jako przedstawiciel medyczny w firmie farmaceutycznej z wynagrodzeniem brutto 4.910 zł, netto 3.475,53 zł. W 2013 r. nie otrzymał żadnej premii. Miesięcznie potrącana jest mu kwota 230 zł za samochód i za ubezpieczenie. Ponadto płaci abonament w kwocie 119zł i spłaca pożyczkę po 244 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że G. G. ma obecnie 32 lata, jest z zawodu księgową; przez dłuższy czas była zatrudniona w banku, obecnie pracuje w Urzędzie Skarbowym w O. z wynagrodzeniem 2.003,51zł brutto. Opłaca ubezpieczenie w kwocie 210 zł, za mieszkanie płaci 364zł, za Internet- 24,38zł, za prąd 377,59zł. G. G. również zaciągnęła pożyczkę w wys. 2.000.zł z Banku (...) i 5.000 zł z zakładu pracy na modernizację mieszkania, w tym pokoju córki. Rata wynosi po 300 zł pierwsza, a każda kolejna po 280 zł.

W styczniu 2014r., co również ustalił Sąd Rejonowy, M. G. urodziła się córka z kolejnego związku, O. G.; jest zdrowa, a pozwany uczestniczy w kosztach utrzymania młodszej córki w kwocie około 400 zł.

Sąd Rejonowy w ustaleniach podał, że M. G. jest właścicielem kilku mieszkań, wyremontował jedno z nich, w tym wymienił panele, gdyż lokatorzy zalali lokal. Dotychczas mieszkał z partnerką w jej mieszkaniu, jednak od 3 miesięcy mieszka sam w swoim mieszkaniu. Łączne koszty utrzymania to około 700 zł miesięcznie czynszu, w tym gaz i prąd 500 zł.

M. G. ma bardzo częsty kontakt z córką, a podczas kontaktów finansuje jej potrzeby, w tym wyjazdy krajowe i zagraniczne. Opłaca koszt jej telefonu za 20 zł miesięcznie, kupuje ubrania, buty, czasem leki. Pozwany przekazywał wcześniej pieniądze matce małoletniej powódki na buty, książki, logopedę, kurs tańca lub język angielski. Regularnie płaci alimenty, które dobrowolnie podwyższył - od niespełna 3 lat dobrowolnie płaci 600 zł. Pozwany zaproponował także, że może sam uczyć córkę języka angielskiego, tak aby nie musiała uczęszczać na zajęcia dodatkowe, co obniżyłoby koszty jej utrzymania. Matka małoletniej zapisała córkę na zajęcia w jej szkole od września 2013r., które kosztują 945 zł za semestr.

Sąd Rejonowy ustalił, że w 2012 r. G. G. korzystała z pomocy rodziców, w wysokości po 700 zł miesięcznie. Dziadkowie dawali małoletniej prezenty gotówkowe, po 50-100zł. N. G. ma obecnie 9 i pół roku, chodzi do szkoły. Korzysta z obiadów, które kosztują ok. 50zł miesięcznie, za fundusz świetlicowy po 30 zł na semestr, około 230 zł kosztowały przybory szkolne. Chodzi do kina, płacąc jednorazowo 32 zł, na basen, co jednorazowo kosztuje 77,20 zł-86 zł. Małoletnia rośnie, na buty jednorazowo jej matka wydaje między 29 a 54zł. Korzysta z porad ortopedy, specjalnych kapci i wkładek ortopedycznych, których koszt wynosi kwotę 400 zł. Leczy się w przychodni alergiczno-

pulmonologicznej z uwagi na astmę oskrzelową. Wizyta prywatna kosztuje 100 zł za pierwszą wizytę, a po 80 zł za kolejne. Z uwagi na skłonności do próchnicy, małaletnia chodzi do stomatologa, gdzie jedna wizyta kosztuje 70 zł (co najmniej jedna wizyta kwartalnie). Miała wyrwane 2 zęby, a na co dzień używa droższych płynów do płukania jamy ustnej, pasty do zębów firmy (...). Lizaki z witaminami kupowane są w aptece. Małaletnia ma skłonności do pękania naczynek i wymaga stosowania kremu specjalistycznego. Zakupione zostały dla niej okulary za 230 zł. Korzystała też z pomocy logopedy, gdyż ma wadę wymowy. Z uwagi na to, że porady opłacane przez NFZ były zbyt rzadkie, matka małaletniej korzystała z prywatnych, które kosztowały 50 zł za 45 minut. G. G. organizuje wypoczynek córce w okolicach O., który kosztuje czasem 52 zł za dzień, czasem 400 zł za dłuższy pobyt.

Rodzice małaletniej zorganizowali przyjęcie komunijne, matka zamówiła zrobienie zdjęć przez fotografa za 700zł. Podczas uroczystości komunijnej każde rodziców poniosło koszty związane z udziałem członków jego rodziny. W okresie wakacji 2013r. N. G. spędziła z ojcem około 2 tygodnie podczas wyjazdu do W., który on opłacał, w poprzednim roku małaletnia wybrała się z nim do C..

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 138 kro potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. W razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez taką zmianę rozumieć należy zwłaszcza zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie albo ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie bądź zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Sąd zobowiązany jest uwzględnić również majątkowe i zarobkowe możliwości zobowiązanego według stanu istniejącego w dacie orzekania. Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu lub obniżeniu

Sąd Rejonowy wskazał, że badał czy od czerwca 2007r. doszło do takiej zmiany stosunków, która uzasadnia ukształtowanie tego obowiązku w inny sposób, tzn. przez zmniejszenie lub pozostawienie go na dotychczasowym poziomie. Podniósł, że alimenty w kwocie po 500 zł na małaletnią ustalone zostały, gdy powódka miała około 3 lat, od tego czasu upłynął okres ponad sześciu lat. W tym okresie potrzeby bytowe małaletniej ponoszone na ten cel wydatki nie zmniejszyły się, zauważalny jest wzrost kosztów jej utrzymania.

Sąd podkreślił, że kwestią bezsporną jest, że usprawiedliwione potrzeb i ponoszone wydatki na ogół wzrastają z wiekiem małaletniej powódki, co dostrzegł również pozwany podnosząc dobrowolnie alimenty. Wraz z ich wzrostem zwiększeniu uległy również koszty ponoszone na zakup żywności czy środków czystości. Ponadto małaletnia znajduje się w okresie intensywnego wzrostu, co powoduje potrzebę częstego zakupu odzieży czy wymiany obuwia. W stosunku do wydatków ponoszonych przy poprzednim rozstrzygnięciu zaistniały wydatki związane z uczęszczaniem do szkoły.

Sąd Rejonowy wskazał, że dla rozstrzygnięcia ważny jest stan zdrowia małaletniej. Niezależnie bowiem od twierdzeń powoda, że jest ona zdrowa, zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że wymaga ona zakupu kapci, wkładek ortopedycznych, okularów, płynów do higieny jamy ustnej i korzystania z pomocy specjalistycznych poradni lekarskich. Od czasu orzekania w sprawie rozwodowej u małaletniej zdiagnozowano dolegliwości nieznane w toku sprawy sygn. akt VI RC 2252/06. Małaletnia ma astmę oskrzelową oraz wadę wymowy, skłonność do pękania naczynek i skłonności do próchnicy. Wydatki czynione są na bieżąco, dlatego powinny być objęte kwotą alimentów, zasądzonych w orzeczeniu w niniejszej sprawie.

Sąd podniósł także, że sytuacja materialno – bytowa G. G. zmieniła się w stosunku do czasu ostatniego rozstrzygnięcia. Matka małaletniej była wcześniej zatrudniona z wynagrodzeniem 1633,27 zł miesięcznie a obecnie ma 2003,51zł brutto, nie otrzymuje już pomocy od rodziców w kwocie 700 zł. Wzrosło też wynagrodzenie pozwanego z 3314zł (1900zł wynagrodzenia podstawowego i premie) do brutto 4910zł, netto 3475,53zł miesięcznie.

W ocenie Sądu Rejonowego G. G. nie jest w stanie sama zaspokoić podstawowych potrzeb bytowych córki. Porównanie jej wynagrodzenia z dochodem pozwanego wskazuje, że obowiązek alimentacyjny powinien w większym stopniu obciążać ojca małoletniej, jednak nie może ona przenosić na niego wszystkich usprawiedliwionych kosztów utrzymania dziecka. N. G. jest już w wieku, gdy wykonanie obowiązku alimentacyjnego przez jej matkę, nie musi sprowadzać się wyłącznie do osobistych starań o zaspokojenie potrzeb dziewczynki, tym bardziej, że ojciec również chętnie uczestniczy w jej życiu.

Sąd podkreślił, że brak jest podstaw do uwzględnienia wszystkich kosztów wskazanych przez przedstawicielkę ustawową małoletniej powódki, dlatego słuszne jest, że pozwany kwestionuje wydatki np.: na psa. Sąd wskazał, że koszty organizowania komunii -1299 zł nie powinny być brane pod uwagę przy rozliczeniach, skoro każde z rodziców płaciło za obiad dla swojej części rodziny. Za nieusprawiedliwione przyjął koszty sesji u fotografa w kwocie 700 zł.

Sąd Rejonowy ocenił udział powoda w codziennym życiu N. G., który ma wymiar nie tylko finansowy, odzwierciedlający się włożonych kwotach alimentacyjnych, ale i w zainteresowaniu sprawami dziecka, w tym jej rozwojem fizycznym i duchowym, we wspólnych podróżach.

Odnosząc się do tych okoliczności Sąd podniósł, że kwota alimentów powinna swą wysokością odpowiadać rzeczywistym potrzebom małoletniej, przy czym kwota, do której pozwany dobrowolnie podwyższył alimenty jest zbyt niska, nie zaspokaja usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Jednocześnie wskazał, że rozpoznaje sprawę na moment zamknięcia rozprawy zgodnie z art. 316 § 1 kpc, nie może zatem brać pod uwagę, planów matki małoletniej, aby wyposażyć lepiej mieszkanie, zakupów biurka, mebli na książki, odświeżenia pokoju dziecka. Nie może też brać pod uwagę tego, że pozwany będzie w przyszłości miał ustanowione alimenty na utrzymanie kolejnej córki. Podkreślił zarazem, że pozwany ma nie tylko dochody z wynagrodzenia za pracę, ale jest właścicielem kilku nieruchomości, które może wynajmować.

Od powyższego wyroku apelację wniosły obie strony.

Matka małoletniej w swojej apelacji zaskarżyła wyrok w punkcie II, zarzucając naruszenie art.233 kpc w zw. z art. 328§ 2 kpc poprzez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu przeciętnej kwoty uzasadnionych potrzeb małoletniej i czytelnego zestawienia jej potrzeb z możliwościami zarobkowymi jej ojca, odpowiedniego ustalenia kwoty alimentów, a przez to niedokładną ocenę sprawy. Ponadto zarzuciła naruszenie art. 217 kpc poprzez pominięcie zgłoszonego w pozwie a następnie ponawianego dowodu z deklaracji PIT pozwanego, co spowodowało ustalenie jego dochodów w zaniżonej kwocie, a tym samym błędne ustalenie co do jego stanu majątkowego. Matka małoletniej wniosła o zmianę wyroku i podwyższenie alimentów do kwoty po 1200 zł miesięcznie. ponadto wniosła o zwrócenie się do Urzędu Skarbowego o nadesłanie deklaracji PIT pozwanego za 2012 r. W uzasadnieniu apelacji oceniła, że podwyższenie przez Sąd Rejonowy alimentów do kwoty po 800 zł pokrywa co najwyżej inflację, a nie rosnące potrzeby dziecka. Podała, że Sąd nie uwzględnił wszystkich dokonanych przez nią wyliczeń potrzeb dziecka, na pokrycie których łączne wydatki wynoszą niemal 2.000 zł, nawet po odliczeniu zakwestionowanych przez Sąd kosztów. Matka małoletniej podkreśliła także, że pozwany ma niepomiarne możliwości zarobkowe i może płacić alimenty wyższe o kolejne 400 zł, zaś małoletniej powódce nie należy ograniczać przeciętnego poziomu utrzymania. Wskazała również, że sugestia Sądu, że osobiste starania ojca mają zmniejszać jego udział w alimentowaniu jest niesprawiedliwa i prowadzi do pokrzywdzenia dziecka. Podniosła także, że wielokrotnie prosiła byłego męża o większe alimenty na córkę.

Pozwany w swojej apelacji zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w części, tj. w punkcie I zasądającym alimenty w kwocie po 800 zł, a nie 600 zł oraz co do obciążenia go kosztami sądowymi. Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na ustaleniu, że pozwany jest właścicielem kilku mieszkań, podczas gdy posiada tylko jedno, a ponadto naruszenie prawa materialnego, tj. art. 138 kpc poprzez przyjęcie, że nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę orzeczenia o alimentach, gdy w rzeczywistości sytuacja materialno- bytowa nie zmieniła się znacząco. Ponadto pozwany zarzucił naruszenie przepisu art.135 kpc poprzez jego niezastosowanie, tj. nie uwzględnienie sytuacji materialnej pozwanego i zasądzenie alimentów w wysokości znacznie przekraczającej usprawiedliwione potrzeby małoletniej. M. G. w apelacji zarzucił także naruszenie przez Sąd Rejonowy przepisów postępowania, tj. art. 328

kpc przez brak w uzasadnieniu wskazania przyczyn, dla których odmówił wiary godności dowodom w postaci potwierdzenia przelewów z konta pozwanego środków ponad zasądzoną kwotę alimentów oraz ze zdjęć z wakacji, które świadczą o angażowaniu się pozwanego w wychowywanie małoletniej. Ponadto, zdaniem pozwanego, Sąd Rejonowy naruszył przepis art. 233 § 1 kpc przez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że koszt utrzymania dziecka wynosi 2287 zł, jak również, że nastąpiło naruszenie przepisu art. 231 kpc przez uznanie za udowodniony fakt stanu zdrowia małoletniej, wymagającego korzystania ze specjalistycznych poradni oraz ponadprzeciętnych nakładów finansowych, a w końcu naruszenie przepisu art. 316 § 1 kpc w zw. z art. 233 § 1 kpc poprzez nieuwzględnienie aktualnych możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. W konsekwencji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku o oddalenie powództwa ponad kwotę 600 zł, nieobciążanie go kosztami sądowymi i wzajemne zniesienie kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

W uzasadnieniu apelacji podkreślił, że posiada tylko jedno mieszkanie, w którym aktualnie mieszka, że Sąd Rejonowy w większości oparł się na domniemaniach polegających na uprawdopodobnieniu zwiększenia potrzeb bytowych dziecka, ponadto, że on sam również sprawuje osobistą opiekę nad dzieckiem i czynnie wykonuje władzę rodzicielską, partycypuje w kosztach jej utrzymania, że jego wynagrodzenie od czasu ostatniego rozstrzygnięcia zmniejszyło się, a ponadto ma na utrzymaniu drugą córkę. Pozwany poddał ponownie w wątpliwość dokumenty przedłożone przez matkę powódki, przyjęcie, że wymaga większych nakładów z uwagi na stan zdrowia i stwierdził, że zasądzona wysokość alimentów jest kwota wygórowana i nie odzwierciedlająca rzeczywistych potrzeb dziecka.

Matka małoletniej powódka w odpowiedzi na apelację pozwanego wniosła o zwrócenie się do urzędu Skarbowego w O. o deklarację podatkową pozwanego. Pozwany z kolei, w odpowiedzi na apelację powódki, wniósł o jej oddalenie, oceniając zarzut apelacji jako bezzasadne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje stron nie zasługują na uwzględnienie.

Analizując zebrany materiał dowodowy Sąd Okręgowy podzielił wnioski płynące z uzasadnienia Sądu Rejonowego, że wskutek wzrostu potrzeb małoletniej powódki konieczna stała się korekta orzeczenia w przedmiocie alimentów i ustalenie ich na poziomie 800 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy, uzupełniając postępowanie dowodowe, dopuścił dowody w postaci zeznań podatkowych PIT za 2013 r. matki małoletniej powódki i pozwanego, odpisu z księgi wieczystej oraz złożonych na rozprawie przez strony dokumentów. Potwierdzają one, że małoletnia powódka leczona jest stomatologicznie i laryngologicznie. W sierpniu 2014 r. z powodu przewlekłego zapalenia zatok obocznych nosa będzie korzystała z leczenia sanatoryjnego.

Należy podkreślić, że dowody przeprowadzone przed Sądem odwoławczym w żaden sposób nie wpływają na ocenę zaskarżonego orzeczenia - nie podważają trafności wniosków do jakich doszedł Sąd I instancji uzasadniając swoje rozstrzygnięcie. Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji prawidłowo przyjął, iż po stronie powódki nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca inne ukształtowanie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec jego córki. Sąd trafnie wskazał, że takie okoliczności jak wiek powódki, stan zdrowia sytuacja materialna jej matki, brak wsparcia ze strony dziadków przemawiają za podwyższeniem ciężących na pozwanym alimentów. Sam pozwany potwierdził, że dobrowolnie podwyższył alimenty do 600 zł, dostrzegając, że wraz z wiekiem, rozwojem fizycznym i emocjonalnym wzrosły potrzeby bytowe małoletniej. Po przeprowadzeniu uzupełniającego postępowania dowodowego brak jest podstaw do kwestionowania – poza wskazanymi przez Sąd Rejonowy jako nieusprawiedliwione - zasadności wydatków jakie czyni matka powódki na jej rzecz.

Wbrew zarzutom apelacji pozwanego Sąd Rejonowy słusznie stwierdził, że ponoszone na leczenie małoletniej wydatki powodują wzrost kosztów jej utrzymania. Sąd wskazał, że te okoliczności nie były znane w toku sprawy o rozwód,

matka małoletniej złożyła dokumenty potwierdzające wydatki na ochronę zdrowia, a pozwany nie zakwestionował skutecznie ich wiarygodności.

Sąd również podniósł, dlaczego nie uwzględnił wydatków na psa i koszty związane z organizacją uroczystości komunijnej (w tym fotografa). W tym zakresie ocena dokonana przez Sad Rejonowy jest prawidłowa i należy ją podzielić.

Oceniając postępowanie przed Sądem Rejonowym podnieść jednak należy, że zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do ustalenia, jak uczynił to Sąd Rejonowy, że pozwany jest właścicielem kilku mieszkań, z których może czerpać dochody. Pozwany faktowi temu konsekwentnie zaprzeczał, a matka małoletniej nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzających swoją tezę.

Złożony przez pozwanego – już po wniesieniu apelacji- odpis z księgi wieczystej potwierdził natomiast, że pozwany jest właścicielem mieszkania przy ul. (...), przy czym na nieruchomości tej ustanowiona jest hipoteka umowna kaucyjna na kwotę 86.365,10 z tytułu kredytu zaciągniętego w Banku (...) w 2008 r. Fakt istnienia hipoteki kwestionowany był z kolei przez matkę małoletniej powódki.

Powyższe, w świetle pozostałych dowodów, nie może jednak zmierzać do przyjęcia, że możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie pozwalają łożyć alimentów w ustalonej kwocie. Tym samym niezasadne są zarzuty apelacji dotyczące błędnego zastosowania przepisu art. 138 kro. Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, dlaczego przepis ten ma w realiach niniejszej sprawy zastosowania.

W ocenie Sądu Okręgowego nietrafne są również zarzuty apelacji pozwanego, że Sad Rejonowy nie uwzględnił jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Sąd pierwszej instancji porównał wynagrodzenie pozwanego z okresu, w którym ustalono dotychczasowe alimenty, z wynagrodzeniem aktualnym, choć – jak wyżej wskazano- błędnie przyjął możliwość uzyskania przez pozwanego dodatkowych dochodów z nieruchomości. W ocenie Sądu Okręgowego zebrany materiał dowodowy potwierdził, że pozwany może bez jakiegokolwiek uszczerbku utrzymania własnego i drugiej córki, uczestniczyć w utrzymaniu małoletniej w wymiarze 800 zł miesięcznie. Ocenę tę potwierdził dokument w postaci zeznania podatkowego za 2013 r. Wynika z niego, że 2013 r. przychody pozwanego wyniosły 82.646,73zł, dochody 81.311,73 zł, a składki na ubezpieczenie społeczne, podlegające odliczeniu od dochodu 10.680,28 zł. Ponadto- wbrew wcześniejszym twierdzeniom pozwanego - z zaświadczenia o dochodach za okres od października 2013 r. do marca 2014 r. (dołączonego przez pozwanego do apelacji) wynika, że pozwany otrzymał w 2013r. premię sprzedażową w kwocie 6.296 zł brutto. Z zaświadczenia tego wynika także, że pozwany od października 2013 r. otrzymuje do wypłaty od ok. 2.700 zł do ok. 3.100 zł.

Pozwany na rozprawie apelacyjnej złożył dodatkowe wyjaśnienia dotyczące jego sytuacji materialnej i zatrudnienia, jednakże podane okoliczności nie zmieniają oceny jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Bez wątpienie jego sytuacja materialna jest lepsza od sytuacji materialnej matki małoletniej. Analiza dochodów i wydatków pozwanego prowadzi do wniosku, że pozwany może przeznaczać na małoletnią powódkę 800 zł. Sąd Rejonowy słusznie uwzględnił również osobiste starania o utrzymanie małoletniej, czynione przez pozwanego poza ustalonym obowiązkiem alimentacyjnym. Ten fakt, co wynika wprost z uzasadnienia Sądu, wpłynął na treść orzeczenia i w efekcie oddalenie powództwa ponad zasądzoną kwotę. Zarzut apelacji w tym zakresie o odmowie wiarygodności przedstawionym przez pozwanego dokumentom(w tym zdjęciom i przelewom) jest niesłuszny.

Odnosząc się do apelacji powódki stwierdzić należy, że zarzuty podniesione w złożonej przez przedstawicielkę ustawową apelacji są niezasadne. Matka małoletniej powódki nie przedstawiła wiarygodnych dowodów wskazujących na fakt posiadania przez pozwanego kilku nieruchomości i czerpania z nich dodatkowych dochodów. Pozostałe argumenty zawarte w apelacji sprowadzają się w istocie do polemiki prawidłowo poczynionymi przez Sąd I instancji ustaleniami.

Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, że ojciec małoletniej – poza alimentami – czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie córki. Dotyczący tej kwestii zarzut, że jest to niesprawiedliwa sugestia ze strony Sądu Rejonowego, jest

błądny. Te starania pozwanego (zabieranie na wakacje, dodatkowe wydatki podczas kontaktów) również mają swój finansowy wymiar i winny być uwzględnione przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego.

Biorąc pod uwagę wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że alimenty w rozmiarze, w jakim ustalił je Sąd I instancji odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom małoletniej powódki, jak również są adekwatne do możliwości zarobkowych pozwanego.

Mając na względzie wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił obie apelacje jako bezzasadne.